

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010026
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010026.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému Y. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.04.2020, takto

rozhodol:

Obžalovaný

Y. F., nar.XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., L. XXXX/X, nezamestnaný, rozvedený, t.č. v ÚVV Ilava,

je vinný, že:

1/ dňa 31.10.2019 v čase o 16:00 hod. prišiel v P. na ul. T. F. XXXX/XX do predajne Hypermarketu Kaufland, odkiaľ odcudzil dve balenia vody po holení zn. Nivea v hodnote spolu 16,38 €, ktoré si vložil do vrečka bundy, pričom tovar na pokladni nezaplatil a prešiel s neuhradeným tovarom za pokladničnú zónu bez zaplataenia, kde bol zadržaný pracovníkom SBS P. F., čím spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. Bratislava škodu vo výške 16,38 €, pričom obžalovaný sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že dňa 14.10.2019 mu bola Obvodným oddelením PZ Partizánske uložená bloková pokuta vo výške 30,- €, evidenčné číslo bloku: 13030235 za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou,

2/ dňa 02.11.2019 v čase okolo 19:16 hod. v Partizánskom na ul. Generála Svobodu 1099/58 v predajni Hypermarketu Kaufland odcudzil 1 ks balenie náhradných hlavíc do holiaceho strojčeka zn. Gillette Mach 3 v hodnote 24,99 € tým spôsobom, že v priestoroch predajne z regálu pri pokladničnom pulte si zobral uvedený tovar, držal ho v ruke a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplataenia odcudzeného tovaru, čím spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. Bratislava škodu vo výške 24,99 €, pričom sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to blokovou pokutou vo výške 30,- €, uloženou Obvodným oddelením PZ v Partizánskom dňa 14.10.2019, evidenčné číslo bloku: 13030235, právoplatnou dňa 14.10.2019 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil formou drobnej krádeže,

t e d a :

v bode 1/

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 2/

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l :

v bode 1/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona,

v bode 2/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa čl. I. § 2 ods. 2 Zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony súd určuje, že čl. I § 2 ods. 1 citovaného zákona sa nepoužije a zároveň súd určuje lehotu na podanie opravného prostriedku (odvolania) proti tomuto rozhodnutiu v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozhodnutia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 18.02.2020 na tunajšom súde pod sp. zn. Pv/391/19/3305-42 obžalobu na Y. v bode 1/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona a v bode 2/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/11/2020-224 dňa 02.03.2020 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň tiež obžalovanému uložil i ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 08.04.2020, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a ľutuje svojho konania. Nakoľko obžalovaný súhlasne (áno) zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, súd so súhlasom prokurátora a obhajcu obžalovaného jeho vyhlásenie prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku č. 71/2019 MUDr. Márie Majzlanovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 27.11.2019 v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to zápis o dychovej skúške z č.l. 53, zápis o dychovej skúške z č.l. 95, lustrácia v CDB z č.l. 183-185, lustrácia ZVJS z č.l. 187, lustrácia CESDaP z č.l. 209-216, trestný rozkaz z č.l. 224, odpor z č.l. 227, správa z ÚVV Ilava z č.l. 235, odpis z registra trestov z č.l. 194-195.

Súd uznal obžalovaného za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, pričom vinu obžalovaného za skutky obžalobou mu kladené za vinu ustálil na základe ním urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. Z hľadiska formy zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Obžalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že má tri maloleté deti, má určenú vyživovaciu povinnosť voči nim vo výške 50 € mesačne. Žil u svojej mamy, ktorá je dôchodkyňa. Mama potrebuje pomoc s nakupovaním, on jej pomáhal. Je v osobnom bankrote. V záverečnej reči uviedol, že čas už nevráti, je mu to ľúto. Uvedomuje si, že by nemal konzumovať alkoholické nápoje a už vôbec vo zvýšenej miere.

Zo záverov znaleckého posudku č. 71/2019 MUDr. Márie Majzlanovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 27.11.2019 vyplýva, že obžalovaný je závislý od alkoholu v kritickom vývojovom štádiu podľa Jellineka, pričom sa u obvineného jedná o chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov. V súčasnosti u obžalovaného prítomný abuzus alkoholu s prejavmi závislosti, charakterizovaný neschopnosťou dlhodobej abstinencie od alkoholu v nechránenom prostredí, túžbou po alkohole, nadmerným a pravidelným pitím s takmer dennou frekvenciou, stratou kontroly v pití so stavmi ebriet, palimpsestami, rannými dúškami, vyrovnanou toleranciou, abstinenciou prejavmi pri nedostupnosti alkoholu. Prítomná u neho racionalizácia pitia. K zneužívaniu alkoholu je formálne kritický, vcelku motivovaný k ambulantnej liečbe. Znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenia ambulantnou formou.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 17.03.2020 vyplýva, že počas doby vo výkone väzby je správanie a vystupovanie obžalovaného na požadovanej úrovni. Vzhľadom na skutočnosť, že väzenské prostredie je obžalovanému známe, neboli doposiaľ zaznamenané žiadne problémy s adaptáciou, s plnením si svojich povinností. Príkazy a nariadenia personálu plní a pri komunikácii zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané žiadne konfliktné situácie. Hygienické návyky má osvojené. Nedovolené činnosti sa doposiaľ nedopustil, disciplinárne riešený nebol a nebola mu ani udelená disciplinárna odmena. V čase osobného voľna sleduje televíziu, počúva rozhlas, nepravidelne sa zúčastňuje vychádzok. Obžalovaný neprejavil záujem o zaradenie do práce. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava formou korešpondencie a telefonovania so svojou matkou. Záverom sa v správe konštatuje, že sa jedná o obžalovaného, ktorý si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovaného je zatiaľ bezproblémový.

Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 31.10.2019 (č.l. 95) vyplýva, že obžalovanému bola dňa 31.10.2019 o 16:24 hod. nameraná hodnota 1,53 mg/l alkoholu v dychu. Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 02.11.2019 (č.l. 53) vyplýva, že obžalovanému bola dňa 02.11.2019 o 19:58 hod. nameraná hodnota 0,78 mg/l alkoholu v dychu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je rozvedený, má tri maloleté deti. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný bol doteraz sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku, na úseku dopravy, verejné pohoršenie). Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol osemkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť i majetkového charakteru, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/4/2016 zo dňa 09.02.2016, právoplatným toho istého dňa, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaných skutkov a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Obžalovaný spáchal dva skutky, pričom v oboch prípadoch išlo o prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, teda v danom prípade prichádzala do úvahy aplikácia § 41 ods. 1 Trestného zákona a ukladanie úhrnného trestu. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd vychádzal z trestnej sadzby 0 až 2 roky. Na základe toho v zmysle § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest považoval za primeraný s ohľadom na závažnosť spáchaných trestných činov, na ich následok, ako aj na osobu páchatel'a, spôsob spáchania predmetných skutkov a na postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti. V tejto výmere trestu odňatia slobody je vo významnej miere premietnutá skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti doznal a urobil vyhlásenie o vine, čím vinu za predmetné skutky neodvolateľne prijal, preto mu súd uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti osemkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť i majetkového charakteru, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom posledné odsúdenie vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/4/2016 bolo rovnako za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 (teraz § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, teda možno konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia i uložené tresty nespĺnili svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie i výchovného pôsobenia trestu. V predmetnej veci súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa druhého skutku dopustil v krátkej dobe po tom, čo bol zo zadržania pre prvý skutok prepustený na slobodu, čo tiež nasvedčuje tomu, že obžalovaný nemá dostatočný rešpekt pred zákonom. Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol až do súčasnosti sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku, na úseku dopravy, verejné pohoršenie). Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že hodnotenie obžalovaného počas doterajšieho výkonu väzby je kladné. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest dostatočne odzrkadľuje postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti s ohľadom na jeho vyhlásenie o vine a v tomto smere môže na obžalovaného pôsobiť motivačne, aby zmenil svoj postoj k životu a začal viesť riadny život a v tejto výmere trestu súd dostatočne zohľadnil i okolnosť, že obžalovaný je otcom troch maloletých detí, voči ktorým má určenú vyživovaciu povinnosť. Rozhodne však nemožno konštatovať že u obžalovaného ide o trest prísny práve s ohľadom na jeho predchádzajúcu trestnú a priestupkovú minulosť, ako i na skutočnosť, že obžalovaný sa druhého skutku (rovnamej trestnej činnosti) dopustil krátko po prepustení zo zadržania za prvý skutok. Zároveň tento trest bude v dostatočnej miere plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú.

Súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenia ambulantnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä so záverom znaleckého posudku MUDr. Márie Majzlanovej z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalkyňa konštatovala, že obžalovaný je závislý od alkoholu v kritickom vývojovom štádiu podľa Jellineka, pričom sa u neho jedná o chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov. Znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. S týmto záverom sa stotožnil aj súd a uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou považoval za potrebné, pričom z posudku vyplýva, že obžalovaný je k zneužívaniu alkoholu formálne kritický a

vcelku motivovaný k ambulantnej liečbe, preto má súd za to, že absolvovaním ochranného liečenia ambulantnou formou sa môže dostaviť pozitívny výsledok a zníži sa tak do budúcnosti riziko recidívy obžalovaného.

Dňa 27.03.2020 nadobudol účinnosť Zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Podľa Čl. I § 1 písm. a/ citovaného zákona lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

Podľa Čl. I § 2 ods. 1 Zákona č. 62/2020 Z.z. ustanovenie § 1 písm. a/ tohto zákona platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Podľa Čl. I § 2 ods. 2 Zákona č. 62/2020 Z. z. ak však vec z dôvodu ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti, slobody alebo značnej škody strany alebo účastníka konania neznesie odklad, môže súd určiť, že odsek 1 sa nepoužije a súčasne určí novú primeranú lehotu. Proti takémuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

Lehota na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie je lehotou na podanie opravného prostriedku, ktorou disponuje okrem iných oprávnených osôb aj obžalovaný a jeho obhajca. Odklad právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej má podstatný vplyv na osobnú slobodu obžalovaného, ktorý je v predmetnej veci stíhaný väzobne, pričom v rámci ustálenej súdnej praxe platí pravidlo, že výkon trestu odňatia slobody má prednosť pred výkonom väzby. Preto súd v danej veci považoval za potrebné a zároveň aj za súladné s ustanovením Čl. I § 2 ods. 2 Zákona č. 62/2020 Z. z., aby došlo k určeniu sudcovskej lehoty na podanie odvolania proti predmetnému rozsudku (avšak len v časti výroku o treste a ochrannom opatrení vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného) v dĺžke, ako bola pôvodná určená lehota na podanie odvolania v § 309 Trestnom poriadku, keďže ide o vec, ktorá neznenie odklad, ktorá je realizovateľná, obhajobu ani obžalovaného neobmedzuje nijakým spôsobom ani v aktuálnej situácii v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19. Je lehotou hoci kratšou ako je určená v Čl. I § 1 písm. a/ Zákona č. 62/2020 Z.z., no lehotou chrániacou osobnú slobodu a odvracajúcu možnú škodu obžalovaného v dôsledku inak nepremerane dlhého konania o väzbe. V danom prípade súd o určení sudcovskej lehoty na podanie opravného prostriedku nerozhodoval samostatným uznesením, ale v rámci samostatného výroku rozsudku, ktorá okolnosť nie je v rozpore s požiadavkou vyššie citovaného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Proti výroku, ktorým súd určil v zmysle Čl. I. § 2 ods. 2 Zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehotu na podanie opravného prostriedku nie je opravný prostriedok prípustný.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).